

W naszym otoczeniu znajduje się wiele osób, ale jednym z nich ufamy, a innym nie. Wiemy, że niektórzy są wiarygodni i można na nich polegać, a inni lubią składać obietnice bez pokrycia. Relacje ludzi z Panem Bogiem też są naznaczone obietnicami. O ile ludzie niekiedy Pana Boga zawodzą, o tyle Pan Bóg jest zawsze wierny swoim obietnicom.

Z JEZUSEM NA ZAWSZE

Historię zbawienia wyznaczają obietnice Pana Boga, których pełnię otrzymaliśmy w przyjściu na świat Jezusa Chrystusa. Pan Jezus zapewnił wszystkich wierzących, że zostali zaproszeni do życia pełnią Bożej miłości przez całą wieczność (por. J 14, 2-3).

Obietnica Jezusa budzi nadzieję, że nawet wówczas, gdy skończy się życie człowieka na ziemi, ten kto wierzy w Niego, będzie żyć wiecznie. Dzięki Chrystusowi, który mówi o sobie „Ja jestem zmartwychwstanie i życie” (J 11, 25), śmierć stała się dla ludzi bramą do wiecznego życia. Wiarę w spełnienie tych obietnic Kościół uroczyście wyznaje, świętując wydarzenie Wniebowstąpienia Pana Jezusa, które miało miejsce czterdzieści dni po Jego Zmartwychwstaniu. W roku liturgicznym ma to miejsce w VII niedzielę wielkanocną.

Pokój wam! (J 20, 19)

NADZIEJA ŻYCIA WIECZNEGO

Prawda o Wniebowstąpieniu Pana Jezusa i obietnica spotkania z Nim w domu Ojca nabierają wyjątkowego znaczenia w obliczu śmierci człowieka. Wiara w Zmartwychwstanie Jezusa łagodzi ból i daje nadzieję. Kościół umacnia ją, modląc się za zmarłych.

Pan Bóg, który jest wierny swoim obietnicom, oczekuje, że również ludzie będą Mu wierni. Zapewniając, że wszyscy mogą uczestniczyć w Jego życiu na zawsze, nie odbiera ludziom wolności. Chce, żeby człowiek wybierał Go nie z lęku, lecz z miłości. To ona jest warunkiem zmartwychwstania i życia z Bogiem przez całą wieczność.

Wszehmogący Boże, Wniebowstąpienie Twojego Syna jest wywyższeniem ludzkiej natury. Spraw, abyśmy pełni świętej radości składali Tobie dziękczynienie. Umocnij naszą nadzieję, że połączymy się Nim w chwale. Amen.